

Школа калиграфије Силване Ручнов.

Протекло је петнаест година од првих дана њеног рада у спонтаном окупљању заинтересованих, који су изабрали да уче калиграфију. Желели су своје време, после радних и животних обавеза, да проведу у упознавању и неговању онога што их је заинтересовало. Култура слободног времена, хоби, аматерско бављење пружа дивну подршку колотечини живота, и они који су посвећени неговању овог животног сегмента ретко када се жале да немају времена, јер време је релативно и прилагодљиво. Када сам почела да се бавим предавањем радом нисам ни сањала да ће једног дана прерасти у школу, а још мање да ће у називу стајати моје име. Могу много да захвалим на великој подршци и разумевању свих који су имали слуха да се школа одржава под окриљем њиховог "дома" као и свих полазника који су долазили и даље долазе у школу. Почеци ове школе датирају од септембра 2000. године и сарађивала је са Светосавском омладинском заједницом, Храмом Св. Александра Невског, НУ "Ђуро Салај", а данас сарађује са Храмом Св. Саве и Дечјим културним центром у Београду. Школу карактерише индивидуалан рад у групи што је омогућило полазницима усклађивање свог хобија са животним обавезама у дужем континуитету. Кроз школу је прошло близу хиљаду полазника. Негује класична писма и нашу традицију. Школа је подељена на три нивоа, увод, основе калиграфије и виши ниво и траје баш онолико колико заинтересовани желе. Шта они мисле о школи и калиграфији моћи ћете прочитати у наредним редовима, а о мени и који су све програми произашли у претходне две године можете видети на www.silvanarucnov.com.

Последњих неколико година имала сам прилику да доста често виђам молитве, поуке светих отаца или мисли знаменитих људи исписане калиграфски и увек се дивила лепоти исписаних слова. Прошле године, пред почетак лета, без неког великог повода, одлучила сам да и ја покушам да научим краснопис. Трагајући за неким ко ће ме увести у свет калиграфије дошла сам до Силване Ручнов. Захваљујући њеном таленту и огромном знању, које несобично дели са нама, својим ученицима, ја данас исписујем прве текстове.

Сваки час је другачији, сваки час је корак напред. Школа калиграфије није само сусрет са словима, речима, мислима које постају део вас док их сатима исписујете... већ и са креативним, занимљивим људима који су са много љубави и стрпљења посвећени овој старој вештини.

Ово је школа која има само почетак, јер бескрајно дуго можете да откривате и уживате у свету калиграфије.

Кристина Грујић

Потреба и потрага за лепим и креативним довела ме је у школу калиграфије. Захтевајући преданост, упорност и стрпљење, бављење калиграфијом даје смирење и пружа бескрајно и неизрециво задовољство. Као да се душа улива у мастило и оставља траг на папиру, и боји слова, и украшава их и улепшава и као молитва пружа спокој и умирење. Имала сам срећу да упишем школу Силване Ручнов. Силвана је изузетан предавач и учитељ. Сваком појединцу је максимално посвећена. Њене вештине калиграфа и предавача су спој огромног знања, креативности, систематичности и стрпљења. Силвана пише и прича о слову кроз историју, слови о слову и слави слово.

Петнаест година рада школе Силване Ручнов потврђује постојање визије и дуготрајног преданог рада.

Зорица Булатовић

Интересовање за калиграфију и жеља да се практично упознам са вештином лепог писања постоји већ дуги низ година. Сазнавши за Школу калиграфије Силване Ручнов, одлучила сам да кренем на часове. Чак, и путовање по два сата у оба смера зарад њих није ми представљало препреку и напор. Напротив, за мене су они били извориште добре енергије и позитивног искуства. Упознала сам нове људе и у радној, али опуштеној атмосфери на часовима ефективно проводила своје слободно време.

Кроз калиграфију и рад са Силваном спознала сам део себе, стекла смиреност, стрпљење, бољу концентрацију, што је позитивно утицало и на друге сфере мог живота.

Силванина школа калиграфије подстакла ме је да развијам своју креативност, посетим многе изложбе директно или индиректно везане за ову област, проширим своје знање о писмима и рукописима кроз време, и друге културе.

Њојзи хвала!

Јелена Симић

Калиграфија је за мене прилика да уђем у свет слова и маште. У школу сам кренула из чисте радозналости, а у њој пронашла добродушног учитеља, ново друштво и пријатну атмосферу. Калиграфија захтева доста стрпљења које бива награђено миром који остварите у себи, али и радовима које створите и којима се можете поносити.

Соња Бачилиновић

О Школи калиграфије

Мала оаза мира и посвећености. Научно сам нова и усавршио позната писма. Смиреност и концентрација у раду је оно што сам додатно развијао на часовима. Школа ми је приближила калиграфију, упознао сам нове људе, квалитетно испунио слободно време...

Душан Стокић

Писање је врло распрострањена активност, међутим мало пажње се посвећује на сам изглед написаних слова. Уз жељу да свака исписана реченица, реч и слово добију нови, лепши и богатији облик одлучила сам да се опробам у калиграфији, вештини лепог писања. На часовима које похађам увидела сам колико је то врло захтевна грана уметности која тражи доста рада и стрпљења, али даје много више од тога. Уз добру атмосферу и позитиван дух убрзо се на папиру

могу увидети значајне промене и врло леп и складно исписан текст. Пошто желим да стичем нова знања и искуства, да напредујем и да се усавршавам на овај начин употпуњујем слободно време. Тако вежбај да потези руке буду лаки и прецизни, а уједно негујем традиционалне вредности.

Тамара Миљуш

Пре две године сам сасвим случајно отишла на радионицу калиграфије организовану у Народној Библиотеци Србије. Силвана нам је после кратке уводне приче поделила трске за писање и то сам доживела као изазов. Међутим, са првим нешто написаним словима, осетила сам невероватно опуштање. Схватила сам да би часови калиграфије могли постати моје сеансе медитације и ево ме у школи. Након стресног радног дана, часови калиграфије су прави ментални ужитак јер поред необичног растерећења ума имам диван осећај да нешто ново учим, развијам вештину за коју нисам ни знала да поседујем и на крају потајно уживам у плодовима писања. За сваку препоруку!

Маја Радетић

Интересовање за калиграфију, и жеља да се опробам у њој, је настала као моја потреба враћању ручно написаној речи. Године употребе рачунара и штампача су ме удалиле од писања оловком што је у једном тренутку изазвало носталгију за записивањем и лепотом тога чина. Одувек сам волела лепо да напишем текст. Мисао се трансформисала у процесу записивања и цео тај процес је остављао утисак задовољства. Калиграфија је то продуцирала, јер је проширила знање о начину записивања. Стало ме потсећа на стрпљење и смиреност. Писање је време које посећујем себи и уједно ме враћа себи, а то је можда највреднији дар. Школа калиграфије Силване Ручнов је место где сам успела да своју љубав и поделом за писањем на потпуно нови начин доживим. Пријатна атмосфера и људи, одличан предавач чине школу идеалном за усавшавање, али и уживање.

Александра Јованетић

Када сам пожелела да се окушам у нечему што би ми представљало изазов, одлучила сам се да то буде баш калиграфија. Изазов, зато што сам је сматрала синонимом за смиреност и опуштање, а свој карактер суштом супротношћу. Желела сам да упознам себе у другом светлу.

Сматрам да сам се одлично снашла у томе, али под будним оком и утицајем Силване Ручнов. Својом стручношћу и стрпљивошћу она је учинила да заволим калиграфију као правац уметности и да ми часови не буду обавеза, већ чисто задовољство. Часови су временом почели да бивају у исто време и састајање и дружење са сличним људима, али и оно време проведено у тишини својих мисли, које нам често и фали поред свакодневних обавеза.

Своју креативност и љубав према ономе што радим показујем онда када останем сама са својим пером. То је онај моменат одрешених руку и осећаја слободе који буди најлепше емоције у људима, а као резултат даје невероватне ствари.

Марија Каназир

У жељи да освежим и обновим знање и вештину лепог писања, као и да то пренесем својим ученицима млађих разреда основне школе, прикључила сам се школи калиграфије Силване Ручнов.

Уз њено богато искуство, изузетно залагање и посвећеност сви полазници су веома брзо напредовали на часовима у веома пријатној и опуштеној атмосфери.

Неговањем калиграфије у школи Силване Ручнов, као и у своје слободно време, задовољила сам своју потребу за креативношћу, примењујем своје знање у свакој прилици и уживам у дивном друштву.

Снежана Стојановић

Калиграфија ме је одувек привлачила, а на часове сам кренула "случајно", видевши на огласној табли Цркве Александар Невски информације о терминима. Диван је осећај држати тамбусову писаљку, исписивати лагано делове слова и уједно путовати кроз векове, присећајући се (своје) историје и лепих догађаја. Памтићу, такође, занимљиве догађаје са часова, проткане смехом, шалом и дружењем.

Ивана Младеновић

-Жељу сам открио на факултету, када сам слушао о словенској (српској и руској) књижевности и писмености

-Писање ме опушта, од учитељице и од другара из клупе сам увек слушао културне приче пуне квалитетног садржаја. Часови су увек брзо пролетали, ако не мора да се много шпарта.

-Калиграфија је опуштајућа и изазовна у исто време, тешке препреке савладавамо постепено и стрпљиво и потом смо задовољни тиме шта смо ново постигли. Мислим да и сличан приступ треба да градимо и према самом животу.

Лазар Папац

Мислим да сам одувек желела да се бавим и калиграфијом. Она саставни део архитектонске баштине. У Школи сам открила да је калиграфија вештина за коју је потребно велика дисциплина и стрпљење. Захваљујући истрајној пажњи Силване Ручнов открила сам да је калиграфија лепота, игра и радост.

Бранка Тимотијевић

За калиграфију сам се одлучила спонтано. Увек су ми привлачила пажњу слова штампана курзивом а посебно китњаста почетна слова, иницијали, у појединим књигама религиозног садржаја. Визуелни ефекат привлачио је моју пажњу па сам уживала у богатству линија и розета подједнако као и у самом садржају текста. Често листајући те едисије откривам украсе косих и удебљаних линија које чине хармонију као нека нечујна музика, која се осећа и лебди у ширини видног поља. Мајстори графолози уочавају детаље који оцртавају индивидуалност сваког рукописа. Свака линија крије интиму руке која је исписује. Калиграфске линије су посебна лична карта њиховог творца.

Присуство на часовима калиграфије омогућило ми је непосредан контакт са свакима исписаним словом као са новим познанством неке тајне, дотле далеке а сад блиске и присне. Чудесни углови линија које као бразде остају иза моје руке дају ми осећај ствараоца кад свако слово има своју биографију. Преданост у ужитку стварања фигура слова није ми давала време да анализирам рад јер сам имала своју срећу и задовољство ствараоца, па је то најбољи одговор о методама рада, атмосфери и предавачу. Сада је калиграфија моја оаза у којој ме чекају ликови које свако слово

представља у мојој подсвести. Сусрет са драгим пријатељем са жељом за новим сусретањем и дружењем потврђује блискост и животност, па демантује изреку јер нема мртвог слова на папиру које је настало руком човека.

Драгиња Лазаревић

Тренирање борилачке вестине нињуџутсу ме је нагнало да учим јапански језик, а писање канџија ме је заинтересовало за калиграфију. Ова вестина изискује стрпљење, а пружа потпуни осећај смирености. Кроз свет краснописа Силвана нас води на јединствен нацин.

Марија Живковић

„Када ћеш већ једном научити ту калиграфију?“ веома често ме упитају познаници када им кажем да по подне идем на калиграфију.

У Школу калиграфије одлазим да се опустим, направим паузу од захуктале свакодневнице и уживам у исписивању ћириличног писма.

Исписујем молитве, песаме, пословице, мудре мисли и изреке,...

Откуда ја у Школи калиграфије?

У време одржавања Изложбе пет година школе калиграфије позвана сам да посетим Изложбу у кући Ђуре Јакшића. Нисам посетила Изложбу али сам отишла у Школу. Желела сам да брзо научим српски устав и доживела свој први неуспех. Нисам успевала да изучем линију трском, трска ми је шкрпала,... Не знам коме је у том периоду било теже, мени с тарабама или професорки са мнош. Нисам слушала. На успори и опусти се, узбрзавала сам! Само ме је инат да успем одржао!

Завршила сам Програм Школе. Направила паузу и с радосћу се вратила жељна нових знања са циљем да слушам, да се опустим и уживам у исписаној тараби, слову, речи, истражујем нове форме, композиције,...

Успела сам.

Сада Школу доживљавам на други начин.

Одговара ми што је Школа конципирана на индивидуалном приступу појединцу, раду према сопственим жељама и могућностима полазника и напредујем темпом које ми време и обавезе дозвољавају.

Предавач даје све из себе и из свакога од нас извуче најбоље и највише што може.

Захвална сам ој на труду који је уложила и улаже да би ми улила сигурност у себе и на знању које несебично преноси и препоручујем је свим љубитељима лепог писања .

Милена Ракић

У зиму 2009. године сам се прикључио осталим учесницима школе калиграфије, јер сам желео да мало активније артикулишем културу сопственог слободног времена.

Још као средњошколац сам имао прве додире са калиграфским словима, али ни сам не могу да објасним зашто је прошло толико година док се нисам усудио да калиграфију пустим у своју главу и своју руку. А можда је она пронашла мене и прихватила ме?!

Тек, ево ме већ шест година у блиском контакту са њом. Мислим да нешто и знам, а што је још важније, схватио сам да култура није само рећи комшијама "Добар дан" у лифту, или прочитати суботом "Политикин" културни додатак.

Наравно, нисам ту само ја, хартија, мастило, трска и перо, ту су и сви остали "школарци". Како нас има разних, различитих година, полова, образовања, професија... ето прилике да свако понешто искаже сопствено и тако настане веома занимљива атмосфера, увек другачија, али опуштена и креативна.

Ми смо ту као река, нека вода која се креће у речном кориту нашег врсног предавача, уметнице Силване Ручнов, о чијем раду, ангажовању и посвећености нама и нашем, сад већ озбиљном хобију, као облику праве културе слободног времена, најбоље говори податак да њена школа калиграфије траје непрекидно 15 година. Свака част. Тим поводом изложимо своје радове на јубиларној изложби у Галерији Парохијског дома при Храму Св. Саве на Врачару, где и наша школа станује. Важно је знати да све ово постоји, да се може видети и придружити се, а ја сам уверен да ће изложба бити веома успешна. А то је само један тренутак у оквиру наше свеукупне добробити и посвећености.

Зоран Ћирковић

Учесници овогодишње јубиларне изложбе су:

Кристина Грујић
Јелена Симић
Зоран Ћирковић
Милена Ракић
Александра Јованетић
Соња Бачиловић
Зорица Булатовић
Марија Видаковић
Бранка Тимотијевић
Лазар Лапац
Тамара Миљуш
Ивана Младеновић
Марија Каназир
Снежана Стојановић
Марија Живковић
Душан Стокић
Драгиња Лазаревић